

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114233924
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5114233924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti I., a to Q. nar. XX.XX.XXXX, a P., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky: Mgr. P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ul. W. č. XXXX/XXX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom S., A.. X.. Y. č. XXXX/XXA a otca: P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ul. W. č. XXXX/XXX, adresa na doručovanie Žilina, P.O.BOX A50, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Hviezdoslavova č. 6, IČO: 36 421 910, o návrhu otca detí na zníženie výživného, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/266/2014-517 zo dňa 05. apríla 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca P. I., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 01.07.2016, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 01.07.2016 na zníženie výživného pre maloletú Q. I., nar. XX.XX.XXXX mení tak, že otec detí je povinný prispievať na maloletú Q. I. zníženým výživným v sume 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí počnúc dňom 01.07.2016.

Tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/266/2014-162 zo dňa 06.04.2016 vo výroku o výživnom na maloletú Q. I..

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca P. I., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 01.07.2016, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 01.07.2016 na zníženie výživného pre maloletého P. I., nar. XX.XX.XXXX zamietol, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 9P/266/2014-517 zo dňa 05.04.2017 rozhodol tak, že návrh otca P. I., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 01.07.2016, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 01.07.2016 na zníženie výživného pre maloletú Q. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletého P. I., nar. XX.XX.XXXX. zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu dňa 01.07.2016 sa otec domáhal zníženia výživného pre maloletú Q. na sumu 100 eur mesačne a maloletého P. na sumu 80 eur mesačne od podania návrhu z toho dôvodu, že dňa XX.XX.XXXX sa mu narodil syn D. Y. I.. S matkou tohto dieťaťa, s ktorou neuzavrel manželstvo sa dohodli, že jej bude prispievať na jeho výživou sumou 80 eur mesačne. Matka tohto dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, pričom on je stále zamestnancom firmy UNISTAV -

SK s.r.o. s čistým mesačným príjmom 191,17 eur. Rozdiel medzi príjmom a výdavkami rieši formou pôžičky od blízkej rodiny.

Súd v rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t.j. otca, matky a maloletých detí, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného, teda či je vôbec oprávnený vec výšky výživného opätovne prejednať. Konštatoval zmeny na strane maloletých detí v tom, že maloletý P. v septembri 2016 nastúpil do 1. ročníka základnej školy. Na strane matky detí k zásadným zmenám od apríla 2016 nedošlo, stále pracuje ako inštrumentárka s čistým mesačným príjmom 1.100 až 1.200 eur netto. Na strane otca došlo (oproti obdobiu, keď bola naposledy určená výška výživného na maloleté deti v apríli 2016) k nasledovným zmenám pomerov: pribudla mu jedna vyživovacia povinnosť a jeho výdavky mesačne vzrástli o 80 eur v súvislosti s príspevkom na výživu syna. Aj v apríli 2016 býval u priateľky v dvojizbovom byte. Za bývanie platila družka 450 eur (nájomné a služby spojené s bývaním). Na bývanie jej neprispieval. Náklady na bývanie sa nezmenili. Od 01.12. 2015 má čiastočný úväzok vo firme UNISTAV - SK s.r.o., kde je jeho priemerný mesačný zárobok 191 eur. Otcovi sa nezmenil zamestnávateľ ani príjem zo závislej činnosti. Súd prisvedčil matke v tom, že otec už v čase uzatvárania rodičovskej dohody vedel, že jeho družka je tehotná a bude mať výdavky s narodeným dieťaťom. K iným podstatným zmenám na strane otca nedošlo. Súd nespochybnil právo otca na ďalšie deti po rozvedení manželstva. Podľa jeho názoru vznik ďalšej vyživovacej povinnosti nie je možné (bez ďalšieho) považovať za takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre deti z rozvedeného manželstva. Otec zaiste zodpovedne zvážil, či jeho príjmové a majetkové pomery mu umožňujú mať ďalšie dieťa. Takéto jeho rozhodnutie nemôže mať negatívny dôsledok pre deti z predchádzajúceho manželstva - nesmie byť na ich úkor. Nárast výdavkov v dôsledku narodenia dieťaťa o 80 eur nie je dôvodom na zníženie výživného pre maloleté deti. Zníženie výživného by rozhodne nebolo v najlepšom záujme maloletých detí. Príjem otca a jeho majetkové a osobné pomery (okrem narodenia syna) sú rovnaké ako dňa 06.04.2016, kedy bol vyhlásený rozsudok o rozvedení manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvedení manželstva. Súd poukázal aj na to, že otec nemá určenú vyživovaciu povinnosť voči družke. S ohľadom na uvedené návrh otca v celom rozsahu zamietol, pretože na jeho strane nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov od 06.04.2016, kedy rodičia uzavreli rodičovskú dohodu o výške výživného, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre maloleté deti.

Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci dospel súd k záveru, že existujú také okolnosti prípadu, na základe ktorých by bolo spravodlivé priznať matke detí náhradu trov konania. Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní. V tomto konaní môžu byť dôvodom pre priznanie trov konania len okolnosti prípadu, ak je to vo vzťahu k nim spravodlivé. Poukázal aj na to, že v mimosporovom konaní súd z úradnej povinnosti zisťuje skutočný stav veci, preto právne zastúpenie matky je síce možné, ale nemožno ho posúdiť ako nevyhnutné. Otec detí nepodal návrh celkom nedôvodne - pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť. Boli vykonané dve pojednávania, druhé pojednávanie kvôli listinným dôkazom (fotografiám), ktoré predložila právna zástupkyňa matky a súd považoval za potrebné, aby sa otec detí k týmto dôkazom vyjadril (mal možnosť sa vyjadriť). Preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec detí prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K poukazovaniu súdu na to, že on už v čase uzatvárania rodičovskej dohody mal brať do úvahy skutočnosť, že sa mu narodí ďalšie dieťa a tomu prispôbiť aj výšku výživného, na ktoré v dohode pristúpil uviedol, že v tomto čase mal vedomosť, že jeho družka čaká dieťa, ktoré sa následne aj narodilo. Ku dňu uzatvorenia rodičovskej dohody však dieťa nebolo narodené, a preto nemohol jednoznačne na túto skutočnosť prihliadať.

Ďalej nesúhlasil s výškou aktuálne určeného výživného, ktorú považoval jednak za nezodpovedajúcu oprávneným potrebám detí a taktiež jeho možnostiach a schopnostiam ako povinného. Poukázal na to, že sa dlhodobo venuje podnikaniu, najmä v oblasti stavebníctva - v minulosti to bolo formou podielu v obchodných spoločnostiach, v súčasnosti ako konateľ spoločnosti UNISTAV - SK s.r.o. Nie je jeho vinou a ani jeho snahou zbaviť sa príjmu, resp. vzdať sa príjmu, keď podnikateľské aktivity v oblasti stavebníctva aktuálne mu neumožňujú zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na to, aby deťom zabezpečil taký štandard ako tomu bolo v minulosti, pokiaľ žil s matkou v spoločnej domácnosti. Navyše je potrebné prihliadať aj na to, že si založil novú rodinu, voči ktorej má tiež záväzky, čo je jeho právo

a nemožno ho sankcionovať tým, že mu súd neznižuje výživovú povinnosť k deťom z rozvedeného manželstva. On si svoje povinnosti voči obom deťom uvedomuje v plnej miere, tieto si aj riadne plní, s deťmi sa stretáva v maximálnej možnej miere a nad rámec výživného im poskytuje aj ďalšie plnenia. Súd tiež nesprávne vyhodnotil dokazovanie vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom. Podľa súdu neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k „nepreukázaniu“ jeho momentálnej zlej finančnej situácie. Zdôraznil, že negatívna skutočnosť sa nedá preukázať, t.j. ak on finančné prostriedky nemá v takej výške, aby bol schopný plniť výživovú povinnosť v sumách určených súdom, tak k tomu nemôže doložiť dôkaz. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nevlastní žiadne veci väčšej majetkovej hodnoty, a to ani nehnuteľnosti ani motorové vozidlá, ani iné nadštandardné veci. Napriek tomu súd vyhodnotil, že jeho ekonomická situácia mu dovoľuje platiť výživné v súdom určenej výške, čo však bude mať na neho likvidačné následky, najmä s ohľadom na to, že v súčasnosti ešte nepoberá očakávaný príjem z podnikateľskej činnosti v spoločnosti UNISTAV - SK s.r.o. Ak súd v napadnutom rozsudku argumentuje jeho postojom na pojednávaní, kde bolo manželstvo účastníkov rozvedené a uzatvorená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, tak táto argumentácia súdu nezodpovedá jeho situácii v čase rozhodovania týmto napadnutým rozsudkom, pričom pre súd určujúci stav v čase rozhodovania. V čase uzatvárania rodičovskej dohody dňa 06.04.2016 predpokladal príjem zo stavebnej činnosti spoločnosti UNISTAV - SK s.r.o., v ktorej je aktuálne konateľom avšak takáto situácia do súčasnosti nenastala a príjem na jeho strane je stále na úrovni minima. Na strane matky detí žiadna zmena pomerov nenastala, jej mesačný príjem činí cca 1.200 eur. Na strane detí došlo len k minimálnym zmenám pomerov, a to že maloletý P. nastúpil do základnej školy nijako zásadne neovplyvnilo výdavky vynakladané na toto maloleté dieťa.

3. Matka detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť.

Podľa nej aj keď syn otca ešte v tom čase na svete nebol, mala za to, že je základnou povinnosťou rodiča zabezpečiť starostlivosť o deti, a to finančnú či osobnú tak, aby pokryli všetky potreby detí, ktoré sú výživou na nich odkázané. Žiadne z detí nesmie byť ukracované a otec, pokiaľ sa rozhodol mať ďalšie dieťa, musel počítať s tým, že mu pribudne ďalšia výživová povinnosť. Na tento fakt bolo potrebné reagovať jeho úsilím o dosiahnutie vyššieho príjmu a nie o zníženie výživovej povinnosti k deťom z predošlého vzťahu. Takéto riešenie nie je v záujme detí a nezohľadňuje ich odôvodnené potreby. Čo sa týka zárobkových možností a schopností otca detí, matka detí mala za to, že preukázala, že tento pracuje, podieľa sa aj na zákazkách Mesta Žilina, pričom táto jeho činnosť bola aj medializovaná. Je podľa nej ťažké uveriť, že otec s priateľkou hradia svoje bežné mesačné výdavky z príjmu otca vo výške 191 eur a z rodičovského príspevku jeho partnerky v sume cca 200 eur, keď len mesačné nájomné v byte, kde žijú predstavuje 500 eur. Otec maloletej Q. na narodeniny XX.XX.XXXX kúpil mobilný telefón i-Phone 7 s pamäťou 128 GB, ktorého cena sa pohybuje cca do 850 eur. Keď je schopný kupovať deťom darčeky v takýchto finančných reláciách je potom bezpochyby schopný plniť si výživovú povinnosť k nim tak ako sa s ňou dohodol pri ostatnom určení výživovej povinnosti. Čo sa týka výdavkov na deti tieto súdu riadne preukázala. Veľká časť výdavkov na maloletú Q. je spojená s jej úpravou chrupu a jej záujmovou činnosťou, ktorej sa dlhodobo venuje, preto výživovú povinnosť k nej, tak ako je určená na sumu 200 eur mesačne považuje za primeranú, zodpovedajúcu možnostiam a schopnostiam otca i potrebám maloletej. U maloletého P. došlo od posledného určení výživovej povinnosti k zmene pomerov, ktorá zmena sama odôvodňuje zvýšenie výživného, a to nástup do 1. ročníka základnej školy. Výdavky na toto dieťa sa tak zvýšili a nie tak ako uvádza otec v odvolaní, že tento fakt zásadne neovplyvňuje výdavky na dieťa. Zakúpila mu aktovku, všetky potreby spojené s nástupom do 1. ročníka, pričom otec sa na týchto výdavkoch ničím nepodieľal a nad rámec súdom určeného výživného na tieto neprispel. Podľa matky detí otec v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli, či mali privodiť zmenu prvostupňového rozhodnutia, s ktorým by sa riadne nevysporiadal aj prvoinštančný súd.

4. Opatrovník detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Otec detí na vyjadrenie matky detí písomne nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p. v spojení s § 62 ods. 1 C.

m. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 C. m. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu sčasti zmenil (§ 388 C. s. p.) a sčasti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca detí na zníženie výživného zamietnutý.

8. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že k zmene pomerov od apríla 2016 na strane maloletej Q. nedošlo, k zmene došlo u maloletého P., ktorý v septembri 2016 nastúpil do 1. ročníka základnej školy, na strane matky detí nedošlo zásadným zmenám. Na strane otca detí došlo k nasledovným podstatným zmenám pomerov: pribudla mu vyživovacia povinnosť k synovi D. Y. I. prispievaním výživného na neho v sume 80 eur mesačne. Otcovi detí sa nezmenil zamestnávateľ ani príjem zo závislej činnosti. Príjem otca a jeho majetkové a osobné pomery (okrem narodenia syna D.) sú rovnaké ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom. Súd prisvedčil názoru matky detí, že otec už v čase uzatvárania rodičovskej dohody vedel, že jeho družka je tehotná a bude mať výdavky s narodeným dieťaťom. Podľa názoru súdu vznik ďalšej vyživovacej povinnosti nie je možné (bez ďalšieho) považovať za takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre deti z rozvedeného manželstva. Otec zaiste zodpovedne zvážil, či jeho príjmové a majetkové pomery mu umožňujú mať ďalšie dieťaťa. Takéto jeho rozhodnutie nemôže mať negatívny dôsledok pre deti z predchádzajúceho manželstva - nesmie byť na ich úkor. Nárast výdavkov v dôsledku narodenia dieťaťa o 80 eur mesačne, nie je dôvodom na zníženie výživného ma maloleté deti. Súd poukázal aj na to, že otec detí nemá určenú vyživovaciu povinnosť voči družke.

9. Otec detí v odvolaní nesúhlasil s neprihliadnutím súdu na pribudnutie jeho ďalšej vyživovacej povinnosti a s výškou doposiaľ určeného výživného, ktorú považoval za nezodpovedajúcu oprávneným potrebám detí a taktiež jeho možnostiach a schopnostiam ako povinného.

10. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspievaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolania). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať naviac skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Súdne rozhodnutie je možné zmeniť od zmeny pomerov aj za dobu minulú. Inak pre rozhodnutie o výživnom v dôsledku niektorej zmeny platia tie zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného.

11. Podľa odvolacieho súdu okresný súd posudzujúc návrh otca detí na zníženie výživného sa správne zaoberal porovnaním okolností v čase rozhodovania o výživnom s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe, vykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie ohľadom pomerov účastníkov konania a skutkový stav zistil úplne a správne. Nevyvodil však z neho správny právny záver keď neprihliadol na vyživovaciu povinnosť otca k ďalšiemu maloletému dieťaťu. K jej vzniku došlo narodením dieťaťa (XX.XX.XXXX) a to po predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí o výživnom (14.04.2016). Podľa odvolacieho súdu vznik novej vyživovacej povinnosti je skutočnosť odôvodňujúca zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Pokiaľ ide o príjem otca detí a jeho majetkové pomery tieto sú aj podľa odvolacieho súdu rovnaké ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom (v r. 2016). Z obsahu spisu okresného súdu tiež vyplýva, že spoločníčkou s.r.o. UNISTAV - SK, v ktorej je otec detí konateľom sa od septembra 2015 stala jeho priateľka, s ktorou zrejme spoločnosť odkúpil aj napriek tomu, že nie je vedený ako spoločník a to vzhľadom na jeho prvotné vyjadrenie na pojednávaní dňa 06.04.2016 (č.l. 156 spisu). Aj preto zrejme užíva viaceré hodnotné motorové vozidlá. Neuveril preto otcovi detí výšku jeho príjmov zo zamestnania. Okrem toho výšku odmien v súvislosti s jeho funkciou ako konateľa od augusta 2015

ani neuviedol. Naviac vzhľadom na to, že jeho priateľka je v súčasnej dobe na materskej dovolenke s ich spoločným dieťaťom niet pochýb, že rozsah jeho pracovnej činnosti nespočíva len vykonávaním polovičného úväzku. Preto na dôvody uvádzané otcom detí v odvolaní v súvislosti s jeho pomermi neprihliadol. Nakoľko u maloletej Q. sa pomery od posledného rozhodnutia nezmenili a otcovi detí pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť bolo potrebné vo vzťahu k nej znížiť vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd vo vzťahu k maloletej Q. považoval za primerané zníženie výživného zo sumy 200 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne. Pokiaľ otec detí navrhoval výživné v sume 100 eur mesačne, tak táto výška by nebola odôvodnená potrebám maloletej, ktorá je vo veku 14 rokov, je školopovinná, v období dospievania a venuje sa dlhodobou záujmovej činnosti (krasokorčuľovanie). Naviac návrh otca je neprijateľný aj preto, že ním navrhované výživné je len o čosi vyššie ako výživné na syna vo veku takmer jedného roka, ktoré podľa jeho udania platí v sume 80 eur mesačne. Počiatok výživného odvolací súd stanovil od podania návrhu otca detí na začatie konania o zníženie výživného t.j. 01.07.2016 (§ 77 Zákona o rodine). Pokiaľ ide o maloletého P. na jeho strane došlo k zmene tým, že nastúpil do 1. ročníka základnej školy, v dôsledku čoho sa zvýšili jeho potreby spojené s vekom, návštevou základnej školy a školskými a mimoškolskými aktivitami. Takže aj keď otcovi dieťaťa pribudla vyživovacia povinnosť vo vzťahu k maloletému P. nebolo možné výživné znížiť.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhovel odvolaniu otca detí sčasti a to vo vzťahu k maloletej Q. rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otec detí je povinný prispievať na maloletú zníženým výživným v sume 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí, počnúc dňom 01.07.2016 a vo vzťahu k maloletému P. rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Vzhľadom na uvedené si otec detí preplatenie čiastky pri znížení výživného na maloletú Q. nemôže zúčtovať so spätnou účinnosťou na bežné výživné.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52, § 58 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).